

54. Splitsko ljetno Čudesna premijera 'Sna ljetne noći' Yourija Vamosa

Noć u kojoj je sve moguće

Balet po Shakespearu! Izveden je na groblju

Mađarski koreograf Youri Vamos postavio je balet 'San ljetne noći' po Mendelssohnovoj glazbi, na starom splitskom groblju Sustipan

● ZRINKA RADIĆ
 ● SPLIT

Balet nadahnut poznatom Shakespeareovom komedijom o zgodama i nezgodama ljubavnika u noći u kojoj se bića iz drugih svjetova mogu ušetati među smrtnike, izveden je na starom splitskom groblju Sustipanu gdje su se cvrčci nadglasavali s romantičnom Mendelssohnovom glazbom, što je cijeloj atmosferi dalo dozu mistične autentičnosti koju majstori scene i svjetla unutar kazališnih dvorana teško postižu.

Vamos svoje viđenje "Sna Ivanjske noći" smješta u tridesete godine prošloga stoljeća, na jug, "da bi uvjerljivije prikazao zanatlijsko okruženje na pozornici".

Dva vrlo različita čina

U originalnoj düsseldorfskoj inačici Vamosova baleta radnja se odvijala u Tirolu dok za ovu produkciju koketira s Dalmatinskom zagorom. Ipak, glavni protagonisti nisu preimenovani u Vesilka i Maru, a Shakespeareova je Atena, iako, samo sveprisutna i aktualna metafora grada napućenog raznorodnim individua-

Mendelssohnova glazba za balet ostala nedovršena

Felix Mendelssohn nikad nije skladao glazbu za cjelovečernji balet "San Ivanjske noći". Nadahnut Shakespeareovim djelom, u dobi od 17 godina (1826.) napisao je danas glasovitu Uvertiru, no nije je dovršio. Vamos je za ovu produkciju "Sna" Uvertiru, nadopunio dijelovima nekih simfonija i sonata... ●

ma, uljudenim kao i onim više rustikalnim koje su u većini...

Balet, osim toga, tek neodređeno prati priču predložka. Vamos se, tako, fokusirao na svadu Oberona i Titanije oko mladog indijskoga sluga, koju Shakespeare spominje samo uzgred. No, kako se u svakom trenutku na sceni zna tko što radi, balet ne gubi ništa od napetosti originalnog djela, pa svatko može pratiti radnju, iako će to biti puno lakše ako ste Shakespeareasvježe obnovili.

Iako ne odustaje od priče o transformirajućoj moći ljubavi, za Vamosa je "San" više sukob između svijeta kojim

ujednačena čina - prvi narativan, režiran gotovo filmski, i drugi formalniji, divertisman-ski. Kako bi što uvjerljivije prenio sve zaplete, Vamos obilato koristi geste, prijelazi između različitih plesnih vokabulara teku glatko, a već prema običaju ne manjka ni humora, kao ni dosjetki poput one s davanjem umjetnoga disanja buhi, ili scene "tučnjave" ljubavnika u slow motionu.

Iskustvo se isplatilo

Splitskom ansamblu moglo je samo koristiti iskustvo s Vamosom, koje su stekli na prošlogodišnjem "Romeu i Juliji". Atletski Oberon Azamata Nabiullina bio je uvjerljiviji kao uporan i ljubomoran ljubavnik, Titanija Sanje Neveščanin kretala se između lirske podređenosti i provokativnosti, dok su naivnost simboličkih "suparnika" iz svijeta ljudi oslikali Irina Čaban i Elena Nikolajeva u zbrci s Andrejem Kremzom i Artjomom Žusovim. Prave su, pak, zvijezde bili nestašni likovi Puka i Robina, u razigranoj izvedbi Monike Dinoni i Zvončice Gracin, te Vratila, čiji je komičnu rolu doslovno na sve četiri nadahnuto otplesao Ajdar Valeev.

Funkcionalnost svjetla Klause Garditza i scene Dinke Jeričević, kao i kostimi Sonje Obradović bili su primjerena vizualna podrška plesnom uprizorenju noći u kojoj je bilo moguće apsolutno sve. ●

Sukob u 'Snu' Vamos predstavlja sukob svjetova kojima upravljaju razum i strasti

upravlja razum i onoga kojim upravljaju strasti. I inače naglašen motiv dvojnosti između realnosti i iluzije, sna i jave, svjetova smrtnika i vilinskih bića, istinske i lažne ljubavi, Vamos proteže i kroz dvostruki lik Puka i Robina, izborom protagonista uloga Tezeja i Hipolite, te kroz dva različita, ali